

Yalnızlık Halleri

– Gökhan Damar · 22 Kasım 2013

yalın hali

yalnız yalnızlığın şiiri yalındır, şiirin tek satır olması da işte bundandır...

-i hali (belirtme hali)

geri sayılıyordu adımların gölgesi cüceler tarafından
günlerden en garip pazartesi belki uykusuzluğun son nesli
koyu bir gecelik gardıropta ki görsen uykun kaçır, öyle karanlık
-aşk askılıktan kurtulursa geriye uyku mu kalır-
gözlerimi kaçırıyorum karanlığın yüzüne vurduğu yerlerden
vesvesesi sürüyor cücelerinin
terfi ediyorum kabul
yüreğimde bağ bozumu kırma bir ıssızlık
kapı da biri mi var
ey yalnızlık!
oyunun sırası değil, neredeyse çık ...

-e hali (yönelme hali)

geceleri yalın bir sözcük içimden gürültüyle geçer
zamansız uyanırım bu yüzden yalnızlığın ayak seslerine

de- hali (bulunma hali)

niye yazdığımı sorduğunda
aklıma gelen ilk yalanı söylemiştim sana
"henüz erken" demiştim
"takvim tutmak için henüz çok erken"

bazen söylediklerime inanmazdın
tutukluğum tezat ve saçma görünürdü yalnızca
bazen mısralar dolusu öksürürdüm içimden
sorguların bakışlarımı, yine de bilmezdin
seni ne çok sevdiğimi bir şiir imtihanında

den- hali (ayrılma hali)

büyük ihtimal yalnızlığı soyup kabuğundan yiyeceğim
afrika'lı yamyamların işlemesi gibi arkadaşlarının derisini
her hakikatte vardır asıl olma tutkusu taştta gediğin
vurur imgesi saklanmış kelimelerin doğal literatürüne
her insan biraz kendisidir olağandışı biraz başkası
suya değer izini belli etmez yabancı gibi bir diğeri
akşam oldu mu düşer nil`e gizli bir fravun gölgesi
beni çağırıyorlar gitmeliyim
tükenmiş değilim sadece biraz yorgun düştüm
elini uzatan kim mi omzuma,sabah olunca görmeliyim

şiiirin yüzey panjurlarından akşam sefası dokunuşlarına
epeyce eğreti durur nil gibi zenci köle bunalımına
bir vapurum vardı şimdi ismini unuttum
beni götürecekti en son,karanlıktı
akdenizdi ellerimde diken diken

beni çağırıyorlar gitmeliyim

yaz kavruldu, kış üşüdü, düş kurutuldu aynada
ayrılık,hayalperest bir avuntu sanki uzayan sakallarımda
geçmiyor saat, bir şiiiri daha öldüremiyorum yalnızlığında

gitmeliyim...

kumdan kalemin askerleri benim denize yaverliğim
kendimden çok bir kadını sevmişim iyi halt etmişim
her hakikatte vardır vasıl olma tutkusu bir diğerinin
şimdi büyük ihtimal yalnızlığı soyup kabuğundan yiyeceğim

-ben hali (bekleme hali)

olmadık bir an gelir

katilini tanırsın yansımanın sulara vurmasından
ayak basmadık yer bırakmaz yastığında yalnızlık
görülmez gönülden vurulduğun bir avcı elinde
sızı derindedir kimse bilmez
intihar bileklerine işlemiştir iletken bir ayrılığın

yaşanılası en tekinsiz sokaklarım, yalnızlığım...

-sen hali (bulunmama hali)
ayrılık sonrası elleri poyraz
kristal gözlerinin içinde hüznü bir mart sonrası
ve sancısı biriken kırağının güz yangınında
kırılgan geceler boyu dipsiz bir bekleyiş
sabaha kadar seğirir durur yalnızlığımın baş ucunda

sonra, resimlerine dağılan sözcükler kadar uzar ellerim
uyku tutmaz seninle bir şiire susmadıkça

Mehmet Gökhan Damar